



שיחה ל"ב-י"ג תמוז

(קטעים מהתנצחות י"ב תמוז תשמ"ג)

מדוע אנו יושבים להתנצחות?

כאשר יהודים מתאספים יחד, עצם האספה היא דבר חשוב ויקר, כפי שאומרת המשנה, "כל בי עשרה שכינתא שריא" – כאשר מתאספים עשרה מישראל ביחד, שורה השכינה. כוח ההתאספות גדול יותר כאשר המטרה היא לקבל החלטות טובות בנוגע לעצמו, ובנוגע לכלל ישראל, והרי המעשה הוא העקרי.

כל זה שינוי לכל התנצחות, ומדוע דוקא היום?

אכן, בכל יום יש מעלה כאשר יושבים להתנצחות יחד, אך היום זה מתאים במיוחד – נסביר מדוע. ביום זה י"ב תמוז, נגאל אדמו"ר הרי"ף ממאסרו, בגלל עבודתו בהפצת היהדות: תורה ומצוות. הסבה שהרבי ישב במאסר היא כיון שפעל לאחד את כל בני-ישראל, על-ידי קיום התורה והמצוות, שהרי תורה אחת נתנה לכל העם, ממש רבנו, ועד ליהודי הפשוט ביותר. והרי כל אדם הוא שונה מאחרים בהתאם לגיל ולאפי, ואם כן הדרך היחידה שיכולה להביא לאחדות אמיתית היא על-ידי ענייני התורה, תורה אחת.

מזה מובן שביום בו מצינים את שחרורו של הרבי הרי"ף שפעל להוספת אחדות בעם, מתאים במיוחד להתאחד ולהתאסף יחד להתנצחות, כדי להתחזק ולהמשיך בעבודתו – לאחד את כל בני ישראל על-ידי תורה ומצוות.
הרבי הרי"ף פעל בתנאים קשים ברוסיה הקומוניסטית, מה זה קשור אלינו?

באותם ימים בהם הרבי הרי"ף ישב במאסר, פעלו והשתדלו להשיג עבור הרבי אשר שיוכל לצאת מחוץ למסד הברזל (=כנוי למדינת רוסיה בתקופת הקומוניסטים, שאז היה קשה לצאת מהמדינה, כאלו מסד של ברזל הפריד בינה לבין העולם). ענין זה של 'מסד הברזל' ישנו בעבודה הפרטית של כל יהודי. הקדוש-ברוך-הוא ברא את האדם כך שיש בלבו יצר הטוב ויצר הרע. בין שני היצרים מתנהלת מלחמה תמידית מי יצליח לשלט על הגוף ולהשפיע על ההנהגה של האדם.

כאשר היצר הרע גובר על היצר הטוב, ויהודי מתנהג באופן בלתי רצוי, נוצרת "מחיצה של ברזל" ('מסד הברזל'), שחוסמת את היצר הטוב מלהנהיג את האדם בדרך הטובה והישרה.

ועבודתו של האדם היא לשחרר את היצר הטוב, ולהוציא "מאחורי מסד הברזל", כך שהיצר הטוב הוא זה שישלט בגוף, ויביא למעשה טוב בפעל. ומכיון שאדם משפיע מסביבתו, לכן חשוב להיות בסביבה טובה וזה מסייע לפעלתו של היצר הטוב.

וזוהי ההוראה הנלמדת מספור הגאולה של י"ב-י"ג תמוז – שבכל מצב, יש ליהודי את הכוח לצאת "מאחורי מסד הברזל". כמו שרואים אצל בעל הגאולה. שלמרות היותו אדם יחיד נגד משטר של מלכות אדירה, המשיך לעסוק בכל ענייני התורה והמצוות, בלי להתפעל מהקשיים, ובסופו של דבר, עזר לו הקדוש-ברוך-הוא שניצל משם ואף הצליח לסייע ליהודי העולם כולו.

על-אחת-כמה-וכמה שבנוגע אלינו, שאנו נמצאים במדינה שמאפשרת לקיים מצוות ואף מושיטה עזרה וסיוע, שאז אין צורך בענין של מסירות-נפש כפשוטו,

אלא **מסירת הרצון** – למסור את כל רצונו להנהגה של טוב וחסד, בלי להתפעל מטענות היצר הרע.

ועל-ידי עבודה זו זוכים בקרוב ממש לגלוי אלקות בכל העולם, בגאולה האמתית והשלמה על-ידי משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

מתוך רשימות היומן של הרבי הרי"ץ

מה בקש הרבי מחתנו
בעת קשה כל כך –
עת מאסר, בקשר למוסדות הלמוד?

מה אנו לומדים מבקשתו של הרבי הרי"ץ?

בימינו אנו לא צריכים להסתכן ולמסור את הנפש כדי ללמוד
תורה, אפשר לקים מצוות בגלוי וללא חשש. מהי אם כן
מסירות הנפש שלנו? מהי ההתמסרות שאנו יכולים לעשות
למען למוד התורה וקיום המצוות?

נרשם לעצמנו מהן ההארות הקטנות,
מסירות הנפש שאנו לוקחים על עצמנו –
ההשתדלות וההשקעה שלנו להוספה באור התורה והמצוות
לנחת רוח הרבי הרי"ץ והרבי נשיא דורנו

כחילי צבאות השם,
ממעב לא נתרשם,
זוכים אנחנו על קדוש השם לחיות!
הרי"ץ את זאת פעל,
בזכות מסירותו נגאל,
כמותו נצעד לגאולה בלי שהיות!



נטלתי את ידי לאכל ארוחת ערב עם בני ביתי. לפתע צלצל הפעמון ברעש
גדול, הפתח נפתח ושני אנשים באו בריצה וברעש גדול לחדר האכל וקראו:
"אנחנו חילי הגסטפו. מי הוא שניאורסון? ואיה הוא?". עודם מדברים וקבוצת
חילים באה לחדר.

כשעה וחצי הלכו מחדר לחדר ויחפשו בבית. כאשר סימו הודיעו לי כי הנני
נלקח למאסר...

בשעה זו חכו לבואה של העגלה להובילני לבית האסורים השפּלרני'. השם
'שפּלרני' ידוע לכל. כלם יודעים כי 'שפּלרני' הוא דבר מאים, השם בעצמו
מפחיד ומעורר חרדה.

"מה עלינו לעשות?" – שואל חתני הרש"ג.
"מה לעשות?" – עניתי – "קדם כל, להודיע באהל כבוד-קדשת אדוני אבי
מורי ורבי (מקום קבורתו של הרבי הרש"ג), להודיע בליובאוויטש (שם נטמנו
הרבי ה'צמח צדק' והרבי המהר"ש), נייעזין (שם נטמן אדמו"ר האמצעי)
והאדיטש (שם נטמן אדמו"ר הזקן). לבקש מאת אנ"ש להגיד תהלים בבתי
כנסיות בימים הראשונים..."

ולכל לראש להודיע לכל מקומות הלמוד אשר לא יפסיקו חס ושלום את
עבודתם הקדושה. תשתדלו להשיג עוד כסף בגמ"ח ותשלחו העזרה
הדרושה לכל מקום של למוד

ותדעו כי עד אשר ישיבני השם יתברך לביתי עליכם למלאת גם את מלאכתי
בסדר מסדר.